

Húsvét 3. vasárnapja

Lk 24,13–35

Találkozás a Feltámadottal

Összesen hat missziós megjelenésről tudunk az Újszövetségben. Ezeknek az evangélisták legalább olyan jelentőséget tulajdonítanak, mint az egyéb húsvéti eseményeknek. Annak ellenére, hogy nem törekszenek arra, hogy részletesen leírják ezeket a jelenéseket. Sőt egyfajta sematizmus is felfedezhető a leírásban, melynek legfontosabb mondata, Jézus bemutatkozása - „Én vagyok!” - mindig azt akarja közölni, hogy Jézus él. Ez esetben beszélhetünk ún. misztikus tapasztalatról, melynek funkciója, hogy Jézus elébe megy az apostolok hitének. A megjelenések minden esetben félelmet váltanak ki, mint az ószövetségi Isten-jelenések, hiszen a földi ember a természetfelettil szembesül. Lukács azt is közli, hogy az apostolok első gondolata nem a feltámadt Jézusra vonatkozik. Az apostolok azt hiszik, hogy hallucinálnak, vagy szellemet látnak. Nem akarnak hinni az érzékeiknek. Tapasztalataikat minden esetben igyekeznek leellenőrizni. Erre a kontrollra Jézus is készségesen szolgáltat alkalmat. Azt akarja, hogy ellenőrizhessék tapasztalataikat. Emiatt van igen fontos szerepe Tamás elbeszélésének. Jézus az elbeszélés szerint hagyja magát érinteni, sőt velük eszik, hogy meggyőzze őket valóságos jelenlétéről, és megmagyarázza az írásokat.

Jézus a bizalom légkörének megteremtésére tesz lépéseket. Ez vonatkozik az írások ellenőrzésére, hogy a jövendölésekből kikövetkeztethető, amit látnak. Ami érdekes, hogy ezeket a szövegeket a tanítványok korábban is ismerték, de soha nem jutott volna eszükbe a szövegek beteljesedését ily módon elképzelni. Ezért nem az elméleti következtetésrendszerben leírtakról van szó, hanem arról, hogy a történetekhez szentírási bizonyítékokat találjanak.

A végső következtetés: a feltámadt Jézus kilépett ebből a világból, ezért a földön élő ember nem érheti őt el egészen. Jézusnak azért is kell cáfolnia, hogy nem szellem, mivel a kor bővelkedett a szellemi jelenésekben, sőt a szellemi lények tana éppen az ún. intertestamentális kor legfontosabb tanítása közé tartozik. Sok korabeli írás közöl álom- és fantáziaképet, Jézus és a tanítványok pedig a feltámadási jelenéseket minden erejükkel igyekeznek megkülönböztetni ettől az irodalomtól.

A jelenés-elbeszélések végkövetkeztetése, hogy bűnbánatot kell tartani, és meg kell térni. Tehát a „csodás” jelenésnek nemcsak Jézus megítélésére van hatása, hanem a tanítványok hitében és életében is döntő változást idéz elő. A feltámadás nemcsak Jézushoz tartozik, hanem a tanítványokhoz is. Ezért elmesélése mindig következményekkel jár. E leírások készítik elő Szent Pál summás kijelentését: „Jézus feltámadt, mi is feltámadunk!”

Ne feledjük el, az evangélium valójában kezdetben ebből az örömteli kijelentésből állt. Ennek megértetése érdekében mondták el a szenvedéstörténetet. Jézus élettörténetének egyéb, az evangéliumban rögzített eseménye csak pár évtizeddel későbbi gyűjtőmunka következménye. De ezek a kijelentések a legkorábbi üzenet tartalmához tartoznak. Az összes többi Jézussal kapcsolatos eseményt ezek fényében gyűjtik és értelmezik.

Ha hitelesen akarjuk olvasni az evangéliumokat, akkor hátulról, a feltámadás eseményei felől kell kezdeni olvasni. Ez meglehetősen próbára teszi gondolkodásunkat. De az első keresztény közösségnek ez volt a gyökeresen új üzenete, és ez is marad a legfontosabb üzenete. Aki ezzel a hírral nem szembesíti hitét, az nem találkozott a kereszténységgel.

Az emmauszi tanítványok imája

Köszönjük, Urunk, hogy feltártad számunkra az Írásokat, és megnyitottad szemeinket jelenléted misztériumára. Hálát adunk, hogy a kenyértörésben felismertünk, és hogy lángolhatott szívünk, miközben beszéltél hozzánk. Felismertük, hogy csak közösségben lehetünk a tied, csak együtt járhatunk a te utadon. Az Euchariszta ebben forrásunk és bátorítónk.

Föltámadt Jézus! Te legyél erőnk, ha reményt vesztove újra elcsüggednénk. Te járj velünk, ha társtalanok vagyunk. Te jelenj meg köztünk, ha hiányodat érezzük.

Táplálj önmagaddal, hogy belőled és általad éljünk. Forrassz minket egy testté, hogy a közösség kovászai lehessünk. Amen.